

PETER VAN DER LINT

Je moet óf erg overtuigd zijn van je eigen genen, óf lijden aan een zekere mate van arrogante grootheidswaan. Maar als je je zoon als tweede voornaam Wolfgang meegeeft - en dat bewust doet met in het achterhoofd een vergelijkbare toekomst als het geniale wonderkind Wolfgang Amadeus Mozart - dan zadel je het arme jochie op met een enorme last. En toch noemde de Joodse advocaat Dr. Julius Korngold zijn jongste zoon Erich Wolfgang.

En, wonder boven wonder, een wonderkind werd het! Het zat natuurlijk wel een beetje in de genen. Want Julius Korngold was in Wenen niet zomaar iemand, niet zomaar een advocaat. Bij de krant Neue Freie Presse was hij Eduard Hanslick opgevolgd als muzikrecensent. En wie Hanslick opvolgde moest heel wat in zijn mars hebben. Hij was het immers die had geschreven dat Tsjajkovski's vioolconcert stonk, en hij was de man die door Wagner werd vereeuwigd als de pedante Beckmesser in zijn opera 'Die Meistersinger von Nürnberg'.

Dus die genen, die zaten heus wel in de kleine Erich Wolfgang. Op zijn negende ontlokte hij Mahler de uitroep: 'Een genie!' En twee jaar later reageerde Richard Strauss als volgt op wat pianowerken van de tiener: 'Het eerste gevoel dat je bekruipt wanneer je hoort dat dit door een jongen van elf geschreven werd, is schrik en angst, dat het een dergelijk vroegrijp genie gegeven zal zijn de normale ontwikkeling door te maken die je hem toewenst.'

Deze citaten staan in de inleiding van het boek 'Een jongen van brutale zwier - Erich Wolfgang Korngold in Nederland 1910-1958'. Het werd geschreven door Caspar Wintermans, en die bood het de Oostenrijkse ambassadeur afgelopen woensdag in Den Haag aan. Althans een soort van dummy-exemplaar, omdat het echte gebonden boek met leeslint nog niet af was. Ik zal er hier later op terugkomen.

Wel af was de dubbel-cd met de complete liederen van Korngold, die eveneens in deze wat opgeklopte diplomatieke ambiance - de ambassadeur vierde met zijn gasten aan de Haagse Prinsessegracht de nationale Österreich-Tag - gepresenteerd werd. Het is voor het eerst dat de circa vijftig liederen die Korngold componeerde compleet te beluisteren zijn. Initiatiefneemster is de onvolprezen Nederlandse pianiste Reinild Mees, die zich al jaren inzet voor de liedkunst in de 20ste eeuw.

Op de ontvangst waar men zich, om met Couperus te spreken, pousseerde door elkaar kaartjes te geven, voerde Mees met sopraan Adrienne Pieczonka en bariton Konrad Jarnot een vijftal liederen live uit. Het was hier wel een beetje paarden voor de zwijnen, want sommige hoge gasten babbelden rustig en zonder gêne door de muziek heen. Thuis luisterend naar

de twee propvolle cd's hoorde ik pas hoe liefdevol Mees en haar twee zangers met de liederen van Korngold omgaan. Niet allemaal even sterk, maar het wonderkind droeg ook als volwassene zijn tweede voornaam met ere.